

Damgaard: Det synes efterhaanden at blive mere og mere klart, at Thyborønkanalen i dens nuværende Skikkelse ikke kan bevares, om ikke katastrofale Ødelæggelser skal befrygtes. Det forekommer mig, at de Politikere og andre ansvarlige Personer, der ved forskellige Lejligheder i de senere Aar har argumenteret netop for at bevare det hele derude som det er, ikke tilstrækkeligt har taget Hensyn til det sagligt forsvarlige.

Jeg vil gerne sige den højtærede Minister for offentlige Arbejder Tak for den historiske Redegørelse for Problemet Limfjordstangerne, som han gav ved nærværende Lovforslags Fremsættelse. Der er heri mange Beviser paa Vesterhavets graadige Vælde, hvordan det har ædt sig ind i Landet, har gennembrudt Tangerne og lukket dem igen, og saadan vil det vel fortsat være, at Tilsanding og Strøm vil kæmpe en stadig Kamp om at faa Overtaget. Det maa vi altid have i Tankerne, om vi vil bygge derude, at det er en altid levende Kyst, hvor Sandet aldrig er i Ro, og hvor Havet maaske i Morgen kan udløse vældige og ødelæggende Kræfter, som vi slet ikke drømmer om i Dag. Jeg er enig i den Betragtning, at Forholdene ved Agger Tangen er uholdbare, og der maa gøres noget, det har været tiltrængt længe. En af de Ting, der taler meget stærkt herfor, er den rivende Strøm sammen med periodisk og voldsomt Højvande, der fra Havet staar ind i Limfjorden igennem Thyborøn Kanal og her paa de tilgrænsende Landbrugsarealer gør umaadelig Skade. Det er meget store Landbrugsinteresser, her staar paa Spil, jeg tror, det er 70 000 Tdr. Land, der grænser til Limfjordens truede Kyst, og sammenlagt er det vist ikke saa faa Herregaarde, der gennem Aarene er bortskyllet. Det er sikkert ikke overdrevent, naar det siges, at der hvert Aar bortskylles et Areal langs Limfjordens Bredder, som svarer til en stor Bondegaard. Her er tabt Land at genvinde.

Men Ødelæggelserne er ikke begrænset til, at Land forsvinder. Det til Tider meget betydelige Saltindhold i Limfjorden sammen med Højvande giver katastrofale Ødelæggelser paa de til Limfjorden grænsende Græsnings-, Høslæt- og Tagrørsarealer og for Resten ogsaa Agerland. Jeg kender personlig mange Eksempler paa Kærskifter og Engarealer, hvor der i mine Drengaar for en 30 Aar siden var paa bestemte Arealer 10 Læs godt Kløver, græsblandet Hø; nu er der paa det samme Areal kun 2 Læs daarligt Hø, væsentligt bestaaende af Star og andre Halvgræsser og slet ikke Bælgplanter. Der kunde nævnes mange andre Eksempler,

men det skal jeg afstaa fra, men Landbrugsgets berettigede Krav vedrørende denne Sag skal høres, og Landbrugsinteresserne skal varetages lige saa vel som Fiskernes berettigede Interesser, naar Thyborøn-Problemet skal løses.

Jeg er klar over den meget store Betydning, Thyborøn Kanal og Havn har for Fiskerne og den dygtige Gerning, de udfører herfra. Derfor skal Fiskerierhvervets Interesser selvfølgelig ogsaa varetages, og det vil jeg ogsaa gerne medvirke til. Men jeg vil gerne indføje den Bemærkning her, at Grunden til at Problemet, en Fiskerby paa den smalle Tange ved Thyborøn, er blevet saa stort og aktuelt, som Tilfældet er, maa søges i den beklagelige Kendsgerning, at Hanstholm Havn ikke blev bygget færdig i et hurtigt Tempo, da den for 29 Aar siden blev enstemmigt vedtaget i det høje Folketing og lige saa enstemmigt vedtaget i det høje Landsting. Denne glimrende beliggende Fiskerihavn paa Vestkysten blev enstemmigt vedtaget i Rigsdagens to Ting, men Bygningen af Havnen blev senere sorgeligt saboteret af de skiftende Regeringer gennem alt for smaa Bevillinger. For Egnen omkring Hanstholm og for den driiftige Befolkning af alle Erhverv, ikke mindst Fiskere, der bor dér, og som har sat sin Lid til en rig Udvikling for denne Egns Erhvervsliv som Følge af Hanstholm Havnens Bygning, har de forløbne 29 Aar været Skuffelsernes Aar, og det, her er gjort forkert, bør gøres godt igen.

Hanstholm Havnen vilde give Fiskerierhvervet glimrende Anledning til nyt Initiativ og aabne Mulighed for at give Fiskeriet paa Vestkysten et Opsving, som vil være til mangesidigt Gavn. Havde Hanstholm Havnen været færdigbygget inden for en rimelig Tid, vilde Fiskerne have søgt hertil og brugt denne Havn som Basis for havgaående Kutterfiskeri, og der vilde da ogsaa her have været en Nødhavn, som Fiskekuttere og andre Skibe kunde søge ind til i haardt Vejr.

Derfor siger jeg, at Thyborøn Spørgsmaalet er blevet saa stort, som det er, fordi Bygningen af Hanstholm Havn er blevet den Skandale, som det i Virkeligheden er, og jeg vil benytte den Anledning, som Thyborøn-Forslaget giver, ud fra en vis Samhørighed mellem det af mig fremdragne Spørgsmaal og det foreliggende Lovforslag, til at spørge den højtærede Minister for offentlige Arbejder: hvordan er Udsigterne for Hanstholm Havnens snarlige Færdigbygning, og hvis det maa være mig tilladt at rette en